

Η ΜΑΣΣΑΟΥΑ ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΑΥΤΗΣ.

Ἡ ἐκ τοῦ πολέμου τῶν Ἰταλῶν πρὸς τοὺς Ἀβησσινίους τασούτων ὀνομασθεὶς γενομένη πόλις Μασσάουα κεῖται ἐν τῇ μέσῃ μιᾷς λιμνοθαλάσσης. Ὁ λιμὴν, ἐκ νότου μόνον προσιτός, εἶνε ἀσφαλὴς ἀπὸ τρικυμιῶν, χωρεῖ δὲ ἐξ μεγάλα πλοῖα καὶ ὀλίγας ἐκατοντάδας μικρῶν πλοιαρίων. Εἰς τὰ κυανόχροα ὕδατα τῆς λιμνοθαλάσσης ἐνδιατιῶνται πολλοὶ καρχαρία καὶ πλείστοι πρασινοῦ καὶ μακροπλόκαμοι πολύποδες.

Ἐκ τῆς Ἀβησσινίας κομίζονται ἐκεῖσε βούτυρον, κηρός, μέλι καὶ λαματικά βοτάναι, ἐκ τῆς Γάλλας ἐλεφαντόδους, καφές καὶ χρυσόκονις, ἐκ τῆς Ἀραβίας καπνὸς καὶ ἐκ τῆς Νουβίας κόμμι καὶ φοῖνικες. Ἐξ Εὐρώπης εἰσάγονται ἐκεῖ μετὰξιν καὶ μάλλινα ὑφάσματα, ἐδώδια ἐμπορεύματα καὶ οἶνοπνευματώδη ποτά.

Αἱ οἰκίαι εἶναι λίθιναι, μικραὶ καὶ ἄνευ καλαισθησίας ἐκτισμέναι. Ἐπ' αὐτῶν εὐρίσκονται εὐρεῖαι τεράτται, ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι τρώουσι καὶ κοιμῶνται, ὅταν τὸ θερμόμετρον ἀναβαίῃ ὑπεράνω τῶν 40 βαθμῶν Κελσίου. Ὅταν ἐπικρατῇ ὁ ὑπερβολικὸς οὗτος καύσων, οὐδεὶς δύναται νὰ κοιμηθῇ οὐδ' ἐν ὥρᾳ νυκτὸς ἐν ὑπαίθρῳ, πᾶσα δὲ ἡ πόλις ὁμοιάζει ὑπὸ τὴν ἐποφιν ταύτην πρὸς ἀληθινὸν κλίβανον. — Ἡ ἐκκλησία καὶ τὸ μοναστήριον τῶν Γάλλων ἱεραποστόλων εἶναι τὰ μόνον ἐν εὐρωπαϊκῷ ῥυθμῷ ἐκτισμένα οἰκοδομήματα. Τὸ εὐραιότερον καὶ ἐλκυστικώτερον μέρος τῆς πόλεως εἶνε ἡ ἀγορά. Ἐνταῦθα ἐπικρατεῖ ζωηροτάτη κίνησις ἀνθρώπων καὶ φοβερὰ σύγχυσις γλωσσῶν καὶ ποικιλία χρωμάτων καὶ στολῶν πάντων τῶν λαῶν τῆς οἰκουμένης. Ἡ ἀγορὰ συνίσταται ἐκ μιᾶς ὁδοῦ ἐχούσης μῆκος τριακοσίων μέτρων. Ἐκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ εὐρίσκονται παντὸς εἶδους ἐμπορικὰ καταστήματα, ἐν οἷς τὰ ἐμπορεύματα εἶναι διατεταγμένα μετὰ καλαισθησίας καὶ πρωτοτυπίας. Ἐν τῇ ἀγορᾷ δύναται τις νὰ εὕρῃ πᾶν ὅ, τι θέλει, ἐνταῦθα δὲ γίνεται τὸ σπουδαιότερον ἐμπόριον.

Ἐν Μασσούῃ εὐρίσκονται καὶ διάφορα ἀραβικὰ καφενεῖα, ἐν οἷς ὁ καφές εἶνε ἐξαιρετός. Παρὰ τοῖς τοίχοις τῶν καφενείων ὑπάρχουσιν ἱδρυμένα μαλακὰ καὶ ἀναπαυτικώτατα „ἀγγαρέμ“ (ἀβησσυνιακὰ ἀνάκλιτρα), ἐπὶ τῶν ὁποίων κείνται ἐξηπλωμένοι οἱ πελάται καὶ καπνίζουσι τὸν ναργιλέν των.

Ἐν ταῖς ὁδοῖς περιφέρονται νεαρὰ καὶ ωραῖα κοράσια, τὰ ὁποῖα πωλοῦσιν ἄρτον, λεμόνια καὶ ἰγῦς. Αἱ γυναῖκες ἔχουσιν εὐμέγεδεις καὶ βαδινὴν τὸ ἀνάστημα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ ὥρατα χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου.

Ὁ παραδοξότατος τύπος εἶναι ὁ τῶν ἐκ Βομβάης ἢ Μάδρας ἀποικούντων Ἰνδῶν, τῶν καλουμένων „Βανιάνων“. Τὸ δέσμα τῶν Ἰνδῶν τούτων ἔχει τὸ χρῶμα τῆς ἐλαίας, ἡ φυσιογνωμία τῶν εἶνε σχεδὸν γυναικεία, ἡ κόμη καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν εἶναι μέλανες, ἡ δὲ κυριωδεστάτη αὐτῶν φροντίς εἶνε ἡ περὶ τὴν κόμμωσιν αὐτῶν κομψότης. Οἱ „Βανιάνοι“ εἶναι

ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀντιπροσωποὶ Ἰνδικῶν καὶ ἀγγλικῶν ἐμπορικῶν οἰκῶν, κέκτηνται δὲ μεγάλας περιουσίας. Τὸ στήθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῶν εἶναι γυμνοὶ, τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα καλύπτεται διὰ λευκοῦ τινος βαμβακίνου ὑφάσματος. Περὶ τὰς ὀσφύς φοροῦσιν ἀργυρᾶν στεφάνην, εἰς τοὺς πόδας σανδάλια καὶ εἰς τὰ ὦτα πολύτιμα ἐνώτια. Οἱ Βανιάνοι διάγουσιν ἥρεμον καὶ ἀτάραχον βίον, ἀπολαύουσι δὲ γενικῆς ἀγότης καὶ σεβασμοῦ. Ὡς βουδδιστὰς τὸ θρησκεῖμα ἀπέχονται τῆς ἐκ κρεάτων τροφῆς καὶ θεωροῦσι πάντα τὰ ζῶα ὡς ὅμοια πρὸς ἑαυτούς. Ὅταν ἴδωσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλούμενα πτηνὰ, περιστρεφὰς ἢ θρηνίδας, ἀγοράζουσιν αὐτὰ καὶ τοῖς χαρίζουσι τὴν ἐλευθερίαν. Τοῦτο δὲ ἐπωφελοῦμενοι πολλάκις οἱ παντοῦργοι Ἀραβες συλλαμβάνουσι πάλιν τὰ ἐλευθερωθέντα ζῶα καὶ πωλοῦσιν αὐτὰ ἐκ δευτέρου. Οἱ Βανιάνοι διατηροῦσιν ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν θηριοτροφεία πιδήκων, κυνῶν, περιστερῶν καὶ ἄλλων ζώων. Τὴν πρωΐαν ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου συναθροίζονται παρὰ τῇ ἀκτῇ καὶ προσεύχονται ἔχοντες ἐστραμμένον τὸ πρόσωπον πρὸς ἀνατολὰς. Ἐπανερχόμενοι ἐντεῦθεν εἰς τὰς κατοικίας των ῥίπτουσι τεμάχια ἄρτου καὶ ὄρουαν εἰς μεγάλα πλῆθη πενιαλέων κυνῶν, οἵτινες περιφέρονται εἰς τοὺς δρόμους ὅπως ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Καὶ Ἕλληνες ὑπάρχουσι περὶ τοὺς τριάκοντα ἐν Μασσούῃ ἐγκατεστημένοι. Οἱ Ἕλληνες οὗτοι εἶναι ἐμποροὶ ἐδώδιμων, ἐνδυμάτων καὶ ἄλλων ἐμπορευμάτων, ἀλλὰ τὸ κυριώτερον αὐτῶν ἐμπόρευμα εἶναι ἡ μαστίχα, ἥτις εἶνε λίαν ἀρεστὴν ποτὶν παρὰ τοῖς Ἀβησσινίοις. Ὡσαύτως δὲ σύμπασα ἡ παραγωγή τοῦ καπνοῦ εὐρίσκεται εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες ἐκ τούτου κερδαίνουσι σημαντικὰ ποσά.

Οἱ κάτοικοι τῆς Μασσούης χορεύουσι πολὺ. Ὁ χορὸς ἐνταῦθα τηρεῖ τὴν μέσσην ὁδὸν μεταξὺ τῆς ἐν τῇ κεντρῷ Ἀφρικῇ κτηνωδίας καὶ τῆς λεπτότητος τῶν ἀρχαίων αἰγυπτιακῶν ἐθίμων. Ἐν Μασσούῃ χορεύουσι κατὰ πᾶσαν εὐκαιρίαν, εἴτε εὐάρεστον εἴτε δυσάρεστον. Ἐτι δὲ καὶ ἐπὶ τῇ θανάτῳ συγγενοῦς τινος οἱ πενθοῦντες ὀρχοῦνται ἄδοντες ἅμα καὶ κλαίοντες ἐν φοβερῇ συγχύσει. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις δύναται τις νὰ ἴδῃ κοιμητικὰς σκηνάς. Ὁ χορὸς συνοδεύεται διὰ δύο μουσικῶν ὀργάνων, δύο μεταλλίνων πλακῶν, τὰς ὁποίας συγκρούουσι πρὸς ἀλλήλας, καὶ ὑπὸ ἐνὸς τριχόρδου βιολίου, καλουμένου „ταραμπούκα“.

Ἡ Μασσούα δὲν ἔχει πόσιμον ὕδωρ, ἀλλὰ λαμβάνει αὐτὸ ἐκ τῆς πόλεως Μογκούλου, κειμένης εἰς τεσσάρων χιλιομέτρων ἀπόστασιν. Ἐντεῦθεν ρεεῖ τὸ ὕδωρ πρὸς τὸ βύρειον ἄκρον τῆς πόλεως, ὁπότεν μετακομίζουσιν αὐτὸ εἰς τὴν πόλιν πολυἀριθμὰ κοράσια ἐν δερματίνους ἀσκοῖς, καλουμένοις „Γκίρμπεγγ“. Ἐκαστος ἀσὸς ὕδατος πωλεῖται ἀντὶ τριάκοντα περιπόου λεπτῶν. Ἀλλὰ τὸ ὕδωρ τοῦτο δὲν εἶνε καλὸν πρὸς πόσιν, διότι περιέχει ἄλατα καὶ πολλὰ ζωῦφα.



Ἐπειδὴ τινες ἐκ τῶν ἀξιολύμων συνδρομητῶν καὶ ἀνταποκριτῶν μας δὲν ἀνταπεκρίθησαν μέχρι τοῦδε πρὸς τὰς ἐπανελημμένας ἡμῶν παρακλήσεις, ὅπως μᾶς ἀποστείλωσι τὰς συνδρομὰς, γνωρίζομεν αὐτοῖς πρὸς λύπην μας ὅτι ἀπὸ τοῦ προσεχέος τεύχους ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀποστολὴ τοῦ φύλλου μας θ' ἀνασταλῇ.

κ. Ν. Δ. Β. εἰς Zimnicea. Συμφώνως πρὸς τὸ τηλεγράφημά σας ἀπεστάλησαν ἀμέσως αἱ εἰκόνας. Τοὺς 2 εἰδοποιηθέντας ἡμῖν αὐτὸθι συνδρομητὰς ἐνεγράψαμεν καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Μ. Ζ. εἰς Ἰσραήλ. Τὰ ἀποσταλέντα ἡμῖν εἶναι μόνον διὰ μίαν ἐξαμηνίαν. — κ. Κ. Μ. Τ. εἰς

Καῖρον. Ἐλήφθησαν καὶ σὰς ἐνεγράψαμεν, εὐχαριστοῦμεν δὲ ὑμῖν διὰ τὴν φιλοφρονεστάτην ἐπιστολήν σας. — κ. Τ. Κ. Τζ. εἰς Καβάλλα. Ἀπεστάλησαν. — κ. Θ. Β. εἰς Κωνσταντίνον. Ἡ βραδύτης τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἡμᾶς, μικρὰ προσκόμματα δύνανται ν' ἀναβάλωσι τὴν ἐκτύπωσιν ἐπὶ 2 καὶ 3 ἡμέρας. — κ. Φ. Α. Ζ. εἰς Σιάτισταν. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν σὰς ἐγράψαμεν. — κ. Ι. Ζ. εἰς Βατούμ. Τὸ τίμημα ἐλήφθη καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν. Περὶ τῆς ἀλλῆς ὑποδείσεως σὰς ἔγραφα ἔκτενως καὶ ἀναμεινὼν νεώτερα. — κ. Ι. Σ. εἰς Βατούμ. Τὴν ἐπιστολήν σας ἐλάβομεν καὶ λυπούμεθα διὰ τὰ ἐν αὐτῇ. — κ. Π. Στ. εἰς Rangoon (Ἰνδίας). Τὰς εἰκόνας ἀπεστεί-

λαμεν ἀμέσως ἐπὶ συστάσει, τὸ δὲ φύλλον μας ἀποστέλλεται ὑμῖν ὡς γνωρίζομεν τακτικῶς. — κ. Ι. Α. εἰς Μάλαγα. Ἀπεστάλησαν. — κ. Κ. Κ. Κ. εἰς Μασσαλίαν. Ἐλάβομεν ὑπὸ σημείωσιν. — κ. Γ. Α. Α. εἰς Ἀρμαβήριον. Ἡ ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη. — κ. Ν. Κ. εἰς Βακαῖον. Ἐλήφθησαν. — κ. Α. Π. εἰς Λεμονσσόν. Τὰς αἰτηθείσας εἰκόνας τῶν αυτοκρατόρων ἀπεστείλαμεν. — κ. Ν. Δ. Β. Zimnicea. Ἐλήφθησαν. — κ. Ι. Χ. εἰς Buenos Aires (Rep. Arg.). Τὴν ὑποδειχθεῖσαν ἡμῖν νέαν συνδρομητρίαν ἐλάβομεν ὑπὸ σημείωσιν καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν. — κκ. Α. Α. Τσ. εἰς Κωνσταντίνον, Α. Δ. εἰς Ἀλεξάνδρειαν, Π. Κ. καὶ Συντρ. εἰς Σμύρνην. Ἐλήφθησαν καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Σουλφικὰ πασσᾶς. Ἰπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Αἰγύπτου, μετὰ προσωπογραφίας. — Ὁ κωφὸς ὑπὸ Octave Mirbeau. — Πῶς πρέπει νὰ σώζωμεν τοὺς πνιγμένους (μετὰ τριῶν εἰκόνων). — Ὁ Δαίμων. Διήγημα ὑπὸ Ι. Ι. Κρασέβσκυ (συνέχεια). — Πινακοθήκη, ἥτοι ἐρμηνεία τῶν εἰκόνων. — Ποικιλία (Ἡ ἀρίστη κολυμβήτρια τοῦ κόσμου. — Ἰδιοτροπία ἱατροῦ. — Οἱ ἐπάτῃται ἐν Ῥωσίᾳ. — Ἡ ἀγωγή τῶν αυτοκρατορικῶν πριγκίπων τῆς Σινική. — Τὰ σαρκοφάγα φυτὰ, ὡς βοηθητικὰ τῆς πέψεως. — Αὐξήσις τῆς ἀξίας τοῦ σιδήρου διὰ τῆς ἐργασίας). — Ἐπιστήμη καὶ Καλλιτεχνία. (Τὸ γλωροφόρμιον). — Ἡ Μασσάουα καὶ ἡ κάτοικος αὐτῆς. — Μικρὰ Ἀλληλογραφία.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Σουλφικὰ πασσᾶς. Ἰπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Αἰγύπτου, μετὰ βιογραφίας (ἐν σελ. 289). — Ἀνάπαυλα ἐν τῇ Ἐρήμῳ. Εἰκὼν κατὰ τὴν εἰσιογραφίαν τοῦ F. Perlberg (ἐν σελ. 292-93). — Τὸ ἀλεξίπτωτον (ἐν σελ. 297).

Ἐκδότης Π. Α. ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίᾳ. — Χάρτης ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur ἐν Στρασβούργῳ.